

Montrealis 13. märtil 1973. a.

Armas Herman!

Kaan Sinult väga andeks paluma. Oled meid, eesti
 muind, väga palju sulle pidaund küll kirjade, küll kaard-
 dega. Nende kõrgi üle on mul ikka väga suur rõõm ol-
 nud. Igal oma kühm (kühmud!), sulle meeldivad post-
 kaardid! Sa oled nii armsalt muind nendega vahestaund
 kohtadest kuhu Su reisid Siind on viinud. Tõlles, nagu
 10 aastane Jaan Väikla, kui talle midagi eilistelt rõõmu
 teeb, et: „Kität, väga palju!“ - Kui hea, et kärsid Soome.
 Selle suhtes olite seal paunas olubras, et väite häia
 üsna kiitsalt Soome (kuhu minul alati soov on sõita).
 Muidu ma enam lootsin Jaga ei igaste, see mis kuulub ja
 veel hullemad lood sisarad kirjast - ei tehta enam mingit
 seeri „Jagari“. Eugenile ka H. Künzi, En Studie i Imperiet
 ja jäi üldiselt hea mulje. Lõuna poliitika on väga räpane
 asi, võime ju ütelda, et Künz rüski midagi meie rahva
 heaks teeb, kuid moraalselt - kõhelselt vaadatuna, ei saa
 ma sellest tegevust midamest heaks kütä. Loodame, et uue
 mees õpib elust ja mõtlet uuesti üle mõned mõtted.
 Mulle oli täiesti meeldis teade, et pidarid Helmingis
 aktuekõne, sest ikka on mul tõrvas Siin õpetatud õnad:
 ole astar surmani! Kõnn hindlanti, et Siin üts vähesed
 oled, kes täiesti sulle lause järgi käivad - aidaku Siind
 Jumal seda pidada Tema ja isamaa muhts - ja oma
 ametisiks. Nagu seui! - Kallis hea Herman, ära nii

² väga suure määral ja maaleandis, mildest. Vahet lihtsalt
peab ütleva ära oma südamest, sest ma elin nunn. Kuna pang-
toehile jääb mul vaid koopia - ei teadnud ma, kas raha kohale
jõudis. Isiklik lihtsust sealt tagasi aritmeetilise, ^{panga} lihtsust.
Praeguste protsentide juures on kõik võimalik. Saime näit. 2. 12. 72
saadetud jõulukaardi 5. 2. 73. (Lihtsustiga) Stockholmist.
Kaart on kõikidele palju rõõmu valustanud ja „laine“
käib veel. Ma juba arvan, et kui inimesed kaarti näevad,
on paljudel kaalju, et nad seda ei teadnud. Nii ka li. kus-
dugi „ei või ju süü ilma hulkuma jääda“ - ja midagi olen
nüüd. Lihtsust lihtsustan õhtul, eumelõunal, päeval! Lihtsust
hinnu mehega, miis naisega! Lihtsust ei teinud enam peale,
et tuleb oota, jne. jne. Mul on hea meel, et sain 66 telli-
mist, veel suurem rõõm, et kaart ilmus ju et ta on
mii, ja jüst täpselt nii, nagu vanaaasta maaleanduse tunnus.
Kes selle üle (kaardi) rõõmu ei tunne, pole päris õige
mõtleminega. Nüüd on mine raamimise ja see on mul
jälle õiendada, sest kui „telliste kaardi, ande nõu kus-
das seda üles panna!“ Aga see on tore asi, saame jagu.
Linnas teab see, et ma kirjutanin ja palusin teada ka
oleks võimalik saada kaarti kalingoril (voodil) ja kui
palju tuleks juurde maksta, siis hulk ei nõus seda tege-
ma. Vastust ma ei saanud. Nüüd loen teie „Sõnumistest“
et anneti on kaarti võimalik saada „maamistega“. Kas öid
tegijad teadetak, et meie ei sohiks veel saada? Üldis-
peale Siin Herman, on Rootsi eestlaste kirjadele ja palve-
tele - tellimistele vastavastamine nii juba üldtuntud
asi. Jäate meie tellimistest raski ilma. Siinpool on
hambeks vastata, vähemalt seni on olnud see nõnda, ja
ütelda „aitäh“ - seda ka.

Luba, et muina nüüd Sulle ütlen ka sirast nidaust ja
 kõige meeleligutusega - suur, nidaustlik tänu kaandis! Tean, et see on Sine teine, Sine vaev ja muine on see taga,
 ja auna mulle andeks kui Sind lumastasin. Tean, et Sina
 poleks arja nõnda lastele jätnud - ma ei tahaks hoidagi,
 et Sa tunnetad nagu mul Sine suhtes ebameeldivust
 oli. Ei ole. Sinaule oleme väga palju eest tänu võlgu,
 mis on isiklikult ja meie rahvas üldiselt. Ja nüüd see tead,
 ole nidaust, rellhordust, tänuvõrd. Meie hulgas on teinud
 kuid palju on see kaant muine rõõmiks. Praost Lattila
 peajätkar, Malle Jomun, helistas ja oli väga tänuvõrd kaandis
 üle, saanud tema mees dr. med. Einn Jomun. Paljud ütlesid, et
 õhtuti on lastega koos lõhuli vabal, ja isa - ema nästavad
 lastele kus nad elavad. Sellil kaandil on määratu suur
 väärtus. Kirjutan ette, et ajalehtele on see kind väärtus.
 Puhkeme siingi Marie kudei nimepäeva. Mardelti juhatusel koos
 olek oli just eelmisel nädalal muine juures ja struktamine
 pidada 12. aprillil pühendusõhtu. Nüüd lugemine ajalehest,
 et ka vaevate on haiglas. Kas on tõsiselt vanaduse võrkus
 või on ikka raskem viga? Nii kõrges eas on ju ka nida
 juba üsna väsinud. Kõik on füüsilist nidaust. Lugemine kuskilt, et
 inimese raiu, vabanedes maist kehast, nirdub selliseks raine
 ja õndsuseks, et kui inimene seda elades teab - ta soovib
 elustaput. Jaa, aga meestapja vist ei munda jända selliseks
 õndsuseks eene lunastab ta oma omarahva Jumala loodu juure.
 Vaata, kus nüüd tuli mõtte lõng! Võin küll veel lisada, et
 kind haiglas juhatus mulle päevast suuri vaeva ja elektri-
 sööki nidaustele, selline meelik arv, et „kadunud ära“. Tean,

mul oli rüheha ja kerge alla. Haavaldane õnnestumine täitis mu hinge. Arstid kõi mu tagasi, ma ei tea kuidas. Tean, et ma ei tahtnud tagasi tulla ja mind manudas äärmus ja jäinuks veel haigemaks. Lõidmini veel hiljuti oma arstilt, mis see oli. Luuts ja kõikumise aparatuuriga juhtunud põljust. Ei saadud teada, aravad, et mida lakkas töötamast. Sellist õndsat tume ei ole mul enne ega pärast aland. - Paremad tunded on - silepäänt ei olegi olnud suuremat kirjutanuse "saut". Aga et inimese elu ole ikka rahuldusalt paan ja kessein. See veel ei kuvarba.

Jah, prae luit on inimesena hea, mõistam küll mida mõtled. Kõik muljad keelik olid väga kuivad. Saunuti kumbrine leustundi, see oli segakultes - ka luit vähe. Pausuureist saime väga ilmeodi muljeid: kere tumeitkaala näuurest kuni silmuni! Lõidmulje 6-päevase sealtolu järele, oli riiki "saut". Väga palju lüüklilikust, mõtismi mis ei ole mittegi õigustatud. Seal on mul keelikõdedid ENKS - gümnaasiumist (Peeter Põllu tüdruk) need on seal vist 10 või enam. Vanuse enamik kerkas- ja püüdnin neilt ka seletust saada, mis peab 78. a. pr. luit keelik töötama, ega mureki org. id ole väga noorte koes. Keelik ei rütri midagi teha. Aga, et see ole midamitumisture arv. 223. - Ooo! Vähepal hakka telefoni - töö! Kevadpeo (keelik) seal oli kuni pandud aga öödi keelik pealt ära. Prantsland on mis eba- luvad: kord on, kord ei ole võimalik saali saada. Püüdnin keelik valituse asjameiki kätte saada, sest meie mehed töötavad, pole võimalik päeval helistada tundeid vint. Noh, saime saali, aga 7.4. asemel reedel 6.4. Loodame, et rahvast tuleb. Ega mid kevadpeo id enam päevi ei ole sest kortsalt pole näitlijaid. Selle "rahu" sõlla ei saagi. Karl tein näidundilid rätta, vord kirjutas järe igale lapsele osa. Ja õhtud on ka läinud "nagu kan sabaga lõ" mis oleu müid alles kirja jatkama. Et sa selle omegi loid saadid lõpetan ka ja tui nia nurgale portkasti. Karlilt ja minult parimad soovid ja head tervist! Ole meil ikka endiselt agar ja väime edasviija kõigele, mis hea!

Sindamitkult, Reet.